

ת"ד 385/04/17 - מדינת ישראל, עו"ד ליאור דוד נגד אביתר סבתי, חנא חורי, סניגוריה ציבורית

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

09 אוגוסט 2020

ת"ד 385-04-17 מדינת ישראל נ' סבתי

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
בעניין: 1 מדינת ישראל עו"ד ליאור דוד

המאשימה

נגד

1 אביתר סבתי חנא חורי, סניגוריה ציבורית

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת הוכחות, בעבירות של **נהיגה בחוסר זהירות, אי שמירה על רווח, התנהגות הגורמת נזק וחבלה של ממש.**

2. על פי כתב האישום, ביום 21.11.15, סמוך לשעה 19:00, נהג הנאשם באופנוע, מסוג "יוסנג", מ.ר. 9593060, בכביש 85, מכיוון שזור לכרמיאל והגיע לק"מ 25, בעקבות רכב פרטי, תוצרת "שברולט", מ.ר. 6064778 (להלן - הרכב המעורב). הנאשם נהג בחוסר זהירות, בכך שלא שמר על רווח שמאפשר לעצור בכל עת את רכבו ולמנוע תאונה. הרכב המעורב נסע בפקק תנועה, ומפאת המרחק הקצר, הנאשם לא הספיק לבלום והתנגש בו מאחור. כתוצאה מהתאונה נחבל הנאשם חבלה של ממש. בין היתר אובחן אצלו שבר בטיביבה שקובע, עבר ניתוח, ואושפז עד יום 15.12.15. כלי הרכב המעורבים בתאונה ניזוקו.

3. המאשימה עתרה לעונש שיכלול מאסר, שנע בין 3 חודשים ל-12 חודשים, מאסר מותנה, פסילה שלא תפחת מ-20 חודשים ועד 6 שנים, פסילה על תנאי, קנס גבוה, שיהווה הרעתה ראויה, והתחייבות גבוהה. צוין שתוצאות התאונה קשות, לנאשם נגרמו חבלות של ממש, הוא עבר ניתוח ואושפז למעלה מחודש. הנאשם העיד בבית המשפט שהוא סובל מאחוזי נכות גבוהים, ולא שב לעבודה. תאונות הדרכים הפכו ל"מכת מדינה", ויש למגרן באמצעות ענישה מחמירה.

4. ב"כ הנאשם עתר, מנגד, להסתפק בענישה צופה פני עתיד, תוך התחשבות במחיר הכבד, הפיזי והכלכלי, ששילם הנאשם, נוכח פציעתו בתאונה. צוין שהנאשם בחר לנהל הליך של הוכחות, היות שהאמין בחפותו לאורך כל הדרך, ואין לזקוף זאת לחובתו. מדובר בתאונת דרכים שנגרמה עקב אי שמירת מרחק, ואלמלא הפציעה החמורה שנגרמה לנאשם, תיק זה לא היה מגיע לפתחו של בית המשפט, ונסגר ביחידה. צוין שבמקרה בו הנאשם עצמו נפגע בתאונה, העונש המתאים מצוי ברף התחתון של המתחם. טרם התאונה הנאשם היה אמור להתחיל בלימודים, ובעקבות התאונה חיו נעצרו, כשבמשך תקופה ארוכה היה מרותק לביתו, ללא מקור פרנסה. כיום הנאשם עושה כל שאל ידו

על מנת לשקם את עצמו ולשוב לחיים רגילים. הנאשם הוציא רישיון בשנת 2013, ועברו התעבורתי והפלילי נקי.

הנאשם העיד בבית המשפט על מצבו הרפואי. ציין שמיום התאונה, נוכח הפגיעה ברגלו, היה מרותק לביתו במשך 4 וחצי שנים. נקבעה לו נכות בשיעור של 64%, ואובדן כושר עבודה בשעור של 100%.

5. בנהיגה שגרמה לתאונת דרכים, בה נגרמו חבלות של ממש, יש משום פגיעה בביטחון הציבור ובשלומו. על חשיבותה של ענישה מרתיעה בתאונות דרכים, בהן נגרמות חבלות ופציעות חמורות, עמד בית המשפט ברע"פ 2564/12 יחיאל קרני נ' מדינת ישראל:

"תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכה נ' תאונות הדרכים... לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

מדיניות הענישה

6. ברע"פ 7195-15 מיכאל טשסלי נ' מדינת ישראל (29.10.15), המבקש הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות שגרמה לחבלה של ממש. המבקש פגע בהולכת רגל שחצתה כביש סמוך למעבר חציה כשהיא אוזחת טלפון בידה, ונגרמו לה אמוניה וחתך בקרקפת, שבר בזיז, שבר בסקרום ושברים מרוסקים באגן. עברו התעבורתי של המבקש אינו מכביד ולהולכת הרגל אשמה תורמת. בית משפט קמא עמד על מתחם העונש ההולם בנהיגה בחוסר זהירות שגרמה לחבלה של ממש, תוך דגש שאין המדובר בנהיגה בקלות ראש, שלא במעבר חציה, וציין **שזה כולל פסילה שנעה בין 3 חודשים לתקופה שמעל שנה, לצד פסילה על תנאי וקנס**. על המבקש נגזרו **פסילה לתקופה של 3 חודשים, פסילה על תנאי וקנס**. ערעור ובקשת רשות ערעור על פסק הדין נדחו.

7. בעפ"ת (חי') 4955-04-20 פאולה קולר נ' מדינת ישראל (8.6.20) - בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות, אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים מעבר חציה בבטחה, והתנהגות הגורמת נזק לרכוש וחבלה של ממש, כשהולכת הרגל נגרמו שברים באגן והיא אושפזה מספר ימים ועברה הליך שיקום ממושך, בית המשפט המחוזי הפחית את **הפסילה, בת שנה, ל-6 חודשים בלבד, והותר את יתר רכיבי גזר הדין, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, קנס ופיצוי לנפגעת, על כנם**. צוין שמתחם העונש מתחיל ב-3 חודשים, ויש להתחשב בגיל המערערת, בעברה התעבורתי, הדומה למצב העדר עבר תעבורתי, הודאתה המידית ולקחת אחריות, בצירוף השלכת העונש על מצבה המשפחתי.

8. בעפ"ת (חי') 52547-01-20 סלימאן נ' מדינת ישראל (5.2.20) - המערער הורשע בגרימת חבלה של ממש, התנהגות הגורמת נזק וחבלה של ממש לגוף, נהיגה רשלנית וסטייה מנתיב נסיעה. בתאונה נפגעה רוכבת אופניים, שנגרמו לה חתך בסנטר, תזוזת שיניים, שהצריכה קיבוע, ושבר באמה שקובע בניתוח. עברו התעבורתי של הנאשם קל, 4 הרשעות מסוג ברירת משפט. צוין שבדרך כלל מדובר באדם נורמטיבי, מהנדס בתחילת דרכו המקצועית, שקיימת השלכה חמורה של פסילת רישיונו על פרנסתו, והושתו עליו **פסילה למשך 12 חודשים, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי ופיצוי לרוכבת האופניים, בסך 7,500 ₪**. בית המשפט המחוזי אישר את מתחם הענישה **שנקבע, 3 חודשי פסילה, ברף התחתון, לבין פסילה ממושכת של מספר שנים, בצירוף עונשים נלווים**. צוין

שנוכח חבלתה של הנפגעת, תרומתה לקרות התאונה, עברו הקל ונסיבותיו האישיות של המערער, העונש שהוטל סביר ומאוזן.

9. **עפ"ת (חיפה) 13386-08-14 עמאש נ' מדינת ישראל (29.9.14)** - המערער הורשעה, על פי הודאתה, בעבירות של אי מתן אפשרות להולך רגל לחצות במעבר חציה בבטחה, נהיגה בקלות ראש, נהיגה בדרך הגורמת נזק וגרימת חבלה של ממש, ונגזרו עליה **4 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי, לתקופה של 3 חודשים, למשך 3 שנים, וקנס בסך 1,500 ₪**. המערער נהגת משנת 2003, ולחובתה 5 הרשעות, ללא תאונת דרכים בעברה. בתאונה נפגעו תינוקת והולך רגל, שספג חבלה ממשית של שבר בצוואר הירך ונזקק לטיפול רפואי ולאשפוז. בית משפט קמא ציין שלא מיצה עמה את הדין. **בית המשפט המחוזי אישר את מתחם הענישה שקבע בית משפט קמא - ברכיב הפסילה, עונש שנע בין פסילה מינימאלית של 3 חודשים, ל-24 חודשי פסילה**. צוין שהענישה במקרים דומים חמורה יותר, ועל פי רוב אין מסתפקים בענישה המינימאלית.

10. **עפ"ת 43362-03-13 (י-ם) יעקב בן דוד נ' מדינת ישראל (12.5.13)** - המערער הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בגרימת תאונה, רשלנות, מעבר חציה וחבלה של ממש. **המערער נפסל לתקופה של 9 חודשים, 4 חודשי פסילה על תנאי, למשך 3 שנים, וקנס בסך 1,500 ₪**. המערער נהג רכב מסוג סנדר משא, ופגע בהולכת רגל שחצתה במעבר חציה, עם שני ילדיה (בני שלוש ושמונה), הילדה הועפה לנתיב הנגדי, והאם נגררה מתחת לחזית הטנדר. לאם ולבתה נגרמו נזקים ופגיעות גוף קשות בעקבות התאונה והבוחן קבע שבמקום שדה ראייה של 100 מטר, והמערער היה צריך להאט נסיעתו ולעצור.

11. **רע"פ 6918/02 מנשה אחיה נ' מדינת ישראל (31.10.07)** - המבקש, נהג אוטובוס, הורשע בעבירות של נהיגה ברשלנות, אי מתן זכות קדימה במעבר חציה, גרימת תאונת דרכים, נזק וחבלה של ממש, ונדון **לפסילה למשך 4 וחצי חודשים, פסילה על תנאי וקנס בסך 2,000 ₪**. להולך הרגל, יליד שנת 1929, נגרמו שברים בכתף השמאלית ובצלע השמאלית בית המשפט המחוזי דחה את הערעור. צוין שהמבקש הבחין מבעוד מועד בהולך הרגל על המדרכה, כשפניו לכביש. בית המשפט העליון קבע שהעונש אינו חמור במידה שיצדיק התערבות.

12. עולה מהאמור שמתחם הענישה בתאונת דרכים, שגרמה לחבלה של ממש, תלוי בתוצאות התאונה, בנסיבות הארוע, בעבירות המיוחסות לנאשם, בעבר התעבורתי של הנאשם ובנסיבותיו האישיות.

בנסיבות של נהיגה בחוסר זהירות וגרימת חבלה של ממש עמד בית המשפט על מתחם ענישה שכולל פסילה שנעה מ-3 חודשים ועד למעלה משנה, לצד רכיבי ענישה נוספים, פסילה על תנאי וקנס. אם תוצאות התאונה אינן חמורות, או שקיים אשם תורם או שהעבר התעבורתי מקל, נטה בית המשפט להסתפק ברף התחתון של המתחם, לצד רכיבים של פסילה על תנאי וקנס.

מתחם הענישה במקרים בהם הנאשם נפצע באורח קשה

13. עיון בפסיקה מעלה שבמקרים בהם נגמרו חבלות קשות מאוד לנאשם, סבר בית משפט שהנאשם סבל דיו וקיבל את עונשו, ועל כן הסתפק ברכיב של פסילה על תנאי, ללא פסילה כלל.

בעפ"ת 24645-03-13 מדינת ישראל נ' נדר (20.5.13), הורשע המשיב, בעבירות של נהיגה רשלנית, גרימת נזק, סטייה מנתיב נסיעה, וחבלה של ממש. המשיב חולץ מרכבו והוטס, בהיותו מונשם לבית חולים, כשהוא סובל מפגיעות

ראש וחבלות חזה, נזקק לטיפול רפואי ולאשפוזים ממושכים, הועבר לבית לוינשטיין לטיפול שיקומי וזקוק לטיפול צמוד. המדינה הגישה ערעור על זיכוי בבית משפט קמא ובבית המשפט המחוזי, הגיעו הצדדים להסדר שכלל הודאת הנאשם ועונש של 3 חודשי פסילה על תנאי, לשנתיים.

בעפת 22039-03-13 מדינת ישראל נ' אופיר אביטבול (8.7.13), הורשע המשיב, שנהג בקטנוע, בעבירות של נהיגה בקלות ראש וברשלנות, גרימת חבלה של ממש ונזק, וסטיה מנתיב נסיעה. מדובר בצעיר, בן 17, שבעקבות התאונה, הפך לנכה. בבית המשפט המחוזי הציגו הצדדים הסדר, שלפיו הנאשם יודה בכתב האישום ויגזרו עליו חודשיים פסילה, על תנאי, למשך שנתיים.

בת"ד 6778-07-18 מדינת ישראל נגד נגד (5.12.18) - בעבירות של נהיגה בלתי סבירה, נהיגה בקלות ראש, התנהגות הגורמת נזק וגרימת חבלה של ממש, כשהנאשם נפצע קשה בתאונה והיה מושבת משך 10 חודשים ומצוי בטיפול פיזיותרפיה, בית המשפט ציין שהעבירות מצדיקות פסילה בת 3 חודשים לפחות ועונשים נוספים, אולם היות שהנאשם נפגע יחיד נמנע מפסילה והשית פסילה על תנאי בת 4 חודשים, למשך 3 שנים וקנס בסך 1,500 ש"ח.

בת"ד 11872-11-16 מדינת ישראל נ' יבני קובלנקי (24.12.18) - בעבירות של נהיגה רשלנית שגרמה לחבלה של ממש, כשהנאשם אושפז משך מספר חודשים לאחר התאונה, והפציעה גרמה לו סבל רב ומתמשך, הסתפק בית המשפט בפסילה על תנאי, למשך 6 חודשים, וקנס בסך 2,000 ₪.

14. בענייננו, לנאשם מיוחסות עבירות של **נהיגה בחוסר זהירות, אי שמירה על רוח, התנהגות הגורמת נזק וחבלה של ממש**, והסיכון הטמון בהן רב. עם זאת, הנאשם נפגע באורח קשה בתאונה, וכעולה מכתב האישום ומדבריו, לאחר התאונה אושפז במשך כחודש, עבר ניתוח, רגלו קובעה בברזלים למשך שנה ו-8 חודשים, במשך 4 חצי שנים היה מרותק לביתו, עקב הפציעה, לא שב לעבודה ולא החל את לימודיו, כמתוכנן, נקבעה לו נכות בשעור של 64%, ואובדן כושר עבודה בשעור של 100%.

15. הנאשם נעדר עבר תעבורתי ופלילי.

16. באיזון המתבקש, לאחר ששקלתי את נסיבות המקרה שלפני, לקולה ולחומרה, ועיינתי בפסיקה, אני סבורה שבנסיבות העניין, מבלי להתעלם מהעבירות החמורות המיוחסות לנאשם, הרי שנוכח פציעתו, והסבל הרב שנגרם לו לאחריה, אין מקום להשית עליו רכיב של פסילה. הנאשם משך תקופה ארוכה, לאחר התאונה, בשל פציעתו, היה מרותק לביתו, לא החל את לימודיו כמתוכנן, נקבעו לו אחוזי נכות ואובדן כושר עבודה, ולמעשה קיבל את עונשו ונשא במחיר הכבד של התאונה, הן במישור הפיזי והן במישור הכלכלי. לצד אלה עברו התעבורתי נקי.

בנסיבות אלה על הנאשם תושט ענישה צופה פני עתיד, שתכלול פסילה על תנאי וקנס סמלי.

17. **על כן, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:**

1. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 3 חודשים, וזאת על תנאי למשך

שלוש שנים לבל יעבור עבירה בה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה.

2. אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 1000 ש"ח.

הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.10.20. מוסבר לנאשם כי היה ותשלום אחד לא יפרע במועדו, תעמוד כל יתרת הקנס לפירעון מיידי.

על הנאשם לפנות לדואר לשם תשלום הקנס עם הצגת תעודת זהות.

ניתנה היום, י"ט אב תש"פ, 09 אוגוסט 2020, במעמד הצדדים.